

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 513

гр. Враца, 02.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил П. Ганов

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
в присъствието на прокурора Л. Вл. В.
като разгледа докладваното от Васил П. Ганов Частно наказателно дело №
20231400200665 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от л.св. Г. Б. А., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства – становище от началника на Затвора - гр. Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

В съдебно заседание осъденият лично поддържа молбата с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Служебният защитник на осъденото лице - адв. М. М. пледира за уважаване молбата на Г. А.. Според адв.М. са налице всички законови предпоставки за постановяване на УПО.

Представителят на Затвора гр. Враца - А.М. - Инспектор "Режимна дейност" в Затвора Враца изразява становище за неоснователност на молбата, като излага съображения, че осъденият с поведението си не е дал доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпения остатък от това наказание.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП - Враца дава становище за неоснователност на молбата, с оглед на което прави искане същата да не бъде уважавана.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

Лишеният от свобода А. търпи наказание лишаване от свобода в размер на 8 месеца за престъпление по чл.144, ал.3 от НК по НОХД №323/23г. по описа на РС - Монтана.

Начало на изтърпяване на постановената присъда - 09.05.2023г.

Към 02.10.2023г. А. е изтърпял: ефективно 4 месеца и 23 дни, от работа 5 дни или всичко 4 месеца и 28 дни, с остатък от 3 месеца и 2 дни.

При първоначално изготвената оценка е регистриран висок риск от рецидив - 102 точки. Дефицитни стойности са маркирани в зоните:

-Криминално минало - многократно осъждан за користни престъпления, деструктивно поведение в МЛС, има бягство от външен работен обект.

-Отношение към правонарушението - не поема вина за извършеното престъпление, не осъзнава факторите довели до правонарушението, с формална мотивация за промяна на криминалното поведение, с трайно утвърдени криминални нагласи.

-Взаимоотношения - поддържа ограничен контакт с близките си, настоящото деяние е реализирано по отношение на жена, с която е живял на съпружески начала.

-Образование и обучение - липсва базова грамотност, без образование, с негативно отношение по отношение включване в образователен процес и/или придобиване на професионална квалификация.

-Начин на живот и обкръжение - интегриран в криминални среди, податлив на негативно влияние, склонен към рисково и необмислено поведение.

-Умения за мислене - не разпознава проблемите си, не намира адекватни решения и ги решава по незаконосъобразен начин, не винаги разбира вижданията на другите хора, липсва целеполагане, ригиден.

Рискът от вреди по време на изтърпяване на наказанието е среден за

служителите и за останалите лишени от свобода. Тези стойности се определят от осъждане на основание чл.297 от НК за реализирано бягство от охраняема среда. При минал престой е имал дисциплинарно наказание за физическа саморазправа. Склонен към конфликтно и агресивно поведение при налични проблеми.

Рискът от суицид и самоувреждане е нисък. Не споделя суицидни мисли и чувства.

Липсва информация за предишни автоагресивни прояви.

Рискът от бягство и укривателство е със средни стойности. Това обстоятелство се извежда от факта, че има история на реализирано бягство от охраняем работен обект "Земеделско стопанство" през 2009г.

Рискът от вреди за обществото е със средни стойности след изтърпяване на наложеното наказание, УПО или прекъсване. Тези стойности се определят от настоящото правонарушение - осъден за закана е убийство. Престъплението индикира наличие на вреди за обществото.

Заложените в плана на присъдата цели и задачи са:

- Приемане на отговорността за собственото поведение. Съобразяване с режимните изисквания, възприемане на установени правила.

- Осъзнаване на негативното влияние на близкото обкръжение като фактор, повлияващ деструктивните му прояви.

- Поставяне на основни цели в бъдеще. Разпознаване на проблемите и намиране на подходи за избягването им. Участие в корекционна програма.

Не е изготвяна междинна оценка, тъй като методиката за оценка на риска не изисква такава. Оценката на риска от вреди на правонарушителя е актуална и е от 11.01.2023г.

Въз основа на периода на наблюдение и показаното поведение и нагласи в условията на контрол, рискът запазва първоначално отчетените стойности за всички категории.

Лишеният от свобода А. е постъпил в Затвора-Враца на 09.05.2023г. На 25.05.2023г. е преместен в ЗОЗТ "Бойчиновци". С ниски позиции в затворническата общност. В групата контактува с ограничен кръг лишени от свобода, без да създава трайни приятелства. Не декларира дискриминационни нагласи. Няма данни за участие в субкултурните процеси. Пасивен е към

провежданите организирани прояви. Предпочита да прекарва времето си в спалното помещение. Привидно демонстрира съобразяване с установените правила, но не е склонен да съдейства на пенитенциарните служители. Полага доброволен труд по чл.80 от ЗИНЗС като хигиенист на тоалетната на място за престой на открито.

По време на престоя си в затвора, лишеният от свобода А. няма наложени дисциплинарни наказания. Не е награждаван, поради липса на системни положителни прояви.

По отношение на извършеното престъпление лицето все още не проявява нужната критичност. Не осъзнава вредното влияние на обкръжаващата среда върху цялостното му поведение, което би намалило вероятността от реализиране на нови прояви с подобен характер и в бъдеще.

Лишеният от свобода А. не дефинира ясно необходимостта от намиране на подходяща работа в условията на свобода, с цел финансова независимост и покриване на нужди от първа необходимост, което би намалило риска от реализиране на нови деструктивни прояви. Липсата на формирани трудови навици и конкретни професионални умения също повлияват в голяма степен вероятността от извършване на нови правонарушения след освобождаването от затвора.

По отношение на извършените деяния липсва критичност. Не е налице личностов ресурс за изграждане на вътрешен коректив и устойчиви нагласи в подкрепа на законосъобразно поведение след освобождаване.

Лишеният от свобода Г. А. формално е съгласен с договорените дейности от плана на присъдата, но на практика няма желание и настойчивост за тяхното реализиране. Към момента липсват убедителни доказателства за поправяне на осъдения. Заложените цели и задачи в плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем, поради което работата е лицето следва да продължи. Криминалната многостранност в извършените от него деяния и фактът, че извършва правонарушения през различни периоди от време, са показателни за утвърдени криминални нагласи. Налице е формиран модел на извършване на престъпления е последващи от това наказания лишаване от свобода. Това е показателно за слабите възможности да ограничава собственото поведение в съответствие с правилата и нормите в обществото.

Предвид показаното неустойчиво и противоречиво поведение в процеса на

пенитенциарното третиране и предвид криминалното му минало се налага изводът за липса на нагласи за законосъобразно поведение.

В обобщение на горното, следва да се посочи, че според затворническата администрация към настоящия момент лишеният от свобода не отговаря на изискванията по чл.439а НПК. Обосновава се необходимостта от продължаване на корекционната работа с него в условията на затвора за трайна положителна промяна и постигане на целите по чл.36 от НК.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.439а, ал.1 НПК, обстоятелствата, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието са доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви. Разпоредбата на ал. 2 на чл.439а НПК изрично предвижда, че доказателствата за поправянето се установяват от оценката за осъдения по чл.155 ЗИНЗС и от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон.

В случая, от данните по делото е видно, че не са налице и двете законови предпоставки за УПО. А. е изтърпял фактически по-голямата част наложеното му наказание, но същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Видно от доклада за оценка на риска от рецидив и вреди, договорените дейности, отразени в плана продължават да се усвояват, като са налице препоръки за индивидуално-корекционната работа с лишения от свобода, насочени към настъпване на трайна положителна промяна и постигане на целите по чл.36 от НК.

Всичко това е основание да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл. 440, ал.1 НПК Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Г. Б. А. с ЕГН:***** за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на неизтърпяната част

на наложеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 8 /осем/ месеца, с остатък 3 /три/ месеца и 2 /два/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____